

[Alfred Jensen.]

Da man i fjor gik over til at tilstå ret til fradrag for underholdsbidrag, der betales af fædre uden for ægteskab, foreslog jeg på min gruppes vegne, at man i det mindste gennemførte det samme fradragsbeløb som for underholdsbidraget, eller rettere sagt, at fradragsbeløbet skulle forhøjes, så det fik samme størrelse som normalbidraget for fædre uden for ægteskab. Det forekommer mig urimeligt, at de, der forsørger børn inden for ægteskab, skal have et mindre fradrag end dem, der betaler underholdsbidrag. Jeg vil gå ud fra, at der ikke er nogen her i tinget, der vil betvivle, at det koster mere at opføde et barn end det, faderbidraget andrager. Når det er tilfældet, burde man altså foretage en ændring her, og det vil jeg gerne lægge et godt ord ind for i dag, som jeg har gjort det ved tidligere førstebehandlinger.

Dernæst har jeg tidligere talt for, at nedslagsbeløb, som tilstås invalide og ældre medborgere, udstrækkes til at gælde for alle medborgere med den samme indkomst. Jeg vil gerne anmode om, at man tager også dette spørgsmål op til behandling i udvalget. Det forekommer mig, at der altid har været tilstrækkelige grunde til at foretage en udvidelse. Det er også konstateret, at man har været nødt til at foretage udvidelser, og jeg vil anbefale, at man nu foretager den helt store udvidelse, som vi har gjort os til talsmænd for gennem flere år.

Endvidere vil jeg gerne allerede ved denne behandling rejse det spørgsmål, om man ikke på baggrund af forholdene i almindelighed skulle indføre et fradrag på 1 000 kr. for alle skattepligtige indkomster under 15 000 kr., således som vi tidligere har foreslået. Jeg skal ikke komme med yderligere betragtninger her ved første behandling, dem skal jeg vente med til senere.

Derudover vil jeg gerne rejse spørgsmålet om arbejdsløses skat. Jeg vil gøre det i forbindelse med den måde, man synes at ville fare frem på over for de arbejdsløse angående skatteinddrivningen. Jeg har meget

vel hørt det spørgsmål, der blev stillet i spørgetiden, og den besvarelse, der blev givet forleden dag fra tingets talerstol. Jeg har den opfattelse, at man overhovedet ikke bør skride til tilbageholdelse af understøttelse for skyldig skat. Jeg mener, at man skulle ændre både lovgivningen og administrationen på dette område. Det, de arbejdsløse får, er i virkeligheden ikke tilstrækkeligt til dagen og vejen, og så kan det ikke være rigtigt, at man i loven har hjemmel til at skride ind og tilbageholde en del af disse ringe beløb. Man skal dog erindre, at der kan være kommuner, der ikke viser de humanitære og menneskelige hensyn, som bør tages af administrationen, og derfor bør der ikke være nogen mulighed for at foretage sådanne eksekutioner. Jeg synes, at loven burde ændres på dette felt, så der ikke var nogen tvivl herom.

I øvrigt har jeg fortsat den opfattelse, at de arbejdsløse burde fritages for skat i ledige perioder.

Efter at have gjort disse bemærkninger vil jeg gerne sige, at vi naturligvis stiller os velvilligt over for lovforslaget. Gennemfører man ikke en ligningslov for næste år, falder vi tilbage på bestemmelserne i loven af 1922, og det ønsker vi aldeles ikke.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg indledningsvis kvittere for den tak, der er fremsat fra alle sider i anledning af, at dette lovforslag er kommet så hurtigt til forhandling i begyndelsen af folketingsåret. Jeg håber ikke, at vi skal have en ligningslov i alt for mange år. Det vil måske blive svært at leve op til det og i de kommende år at få forslaget fremsat så tidligt. Baggrunden for, at det er lykkedes i år, er, at der er så forholdsvis få ændringer, et forhold, som også har præget forhandlingen i dag. Jeg forstår, at der er tilslutning til lovforslagets gennemførelse, idet man dog gerne vil drøfte de enkelte punkter, der har været nævnt.

Hvad angår den nye bestemmelse i lovforslagets § 2 vedrørende det nye stk. 7 i lovbekendtgørelsens § 2 forstår jeg, at der er